dosarul nr. 4-143/2026
Nr.PIGD 4-26049280-09-4-21042026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

28 mai 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți (sediul Central)
Instanța în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Lina Popescu
Grefier Tina Sergentu

Cu participarea:
Avocatului Dorin Burlacu

examinând în ședință publică, în limba de stat, cauza contravențională de învinuire a lui

Sîrbu Igor, născut la data de *****, IDNP *****, domiciliat în ***** str.***** nr. *****,

în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional

C O N S T A T Ă:

Sîrbu Igor, la data de 19 aprilie 2026 orele 13.00, în mun. Bălți, str. ***** nr. *****, a ignorat cerințele ordonului de restricție de urgență emis în privința, revenind l domiciliu soției sale.

Fapta a fost constatată de către agentul constatator Moscaliuc Vadim din cadrul IP Bălți prin procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 413810 din 19.04.2026.

La 21.04.2026, în conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravențional, agentul constatator, a expediat materialele acumulate pe cazul dat, în instanța de judecată, pentru examinarea și adoptarea unei hotărâri.

Avocatul Burlacu Dorin, în cadrul ședinței de judecată a solicitat aplicarea unei sancțiuni minime în privința lui Sîrbu Igor, reieșind din materialul caracterizant și faptul recunoașterii vinovăției.

În ședința de judecată făptuitorul Sîrbu Igor, a recunoscut pe deplin vina, declarînd că a încălcat ordinul de restricție din motiv că nu a avut unde merge după emiterea ordinului de restricție.

Agentul constatator Moscaliuc Vadim, prin intermediul telefonului a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele prezentate, instanța de

judecată ajunge la următoarea concluzie:

În conformitate cu prevederile art. 395 alin.(1) pct.1) lit. b) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi cauzele contravenţionale prevăzute la art.61, 63-66, 316-**318[1]**, 320, 336.

Potrivit art.400 alin.(5) Cod contravențional, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181 şi 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.541, 63–65, 652, 653, 67, 68, 781–782, 88, 1071, art.157 alin.(6), (9) şi (10), art.2431, art.2771 alin.(3), art.3121, 316, 317, 318[1], 320, 322–324, 3304, 335–337, 342, 351–353 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art.458 alin. (1) Cod contravențional, examinînd cauza contravenţională, *instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Instanța conchide că, subiectului care i se impută comiterea unei fapte contravenționale are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situaţia de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenţie nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanţei de judecată este de a respecta proporţionalitatea dintre scopul urmărit de autorităţile statului de a nu rămâne nesancţionate acţiunile antisociale prin impunerea unor condiţii imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancţionate contravenţional.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005),*

Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Dispoziţia art. 318[1] din Codul contravenţional, prevede neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă, care se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Instanţa reţine că, potrivit materialelor cauzei contravenţionale, la data de 18.04.2026, a fost emis Ordinul de restricţie de urgenţă nr.61, prin care s-a obligat Sîrbu Igor să părăsească imediat locuinţa comună cu soția sa Sîrbu Elena, unde ultima domciliază şi să nu revină în această locuinţă pe perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, s-a interzis lui Sîrbu Igor: contactul vizual şi orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţa sau în orice alt mod cu victima, să se apropie de: locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima/victimele le frecventează, să păstreze şi să poarte arme. Măsurile de restricţie urmau să se aplice pe un termen de 10 zile, începînd cu ziua de 18.04.2026, ora 23.00 şi pînă la data de 28.04.2026, ora 23.00. Ordinul a fost adus la cunoştinţa lui Sîrbu Igor la data de 18.04.2026, ora 23.00 contra semnătură.

Prin urmare, analizând probele prezentate, instanţa consideră că vinovăţia lui Sîrbu Igor, de săvârşirea faptelor comise, integral este confirmată prin probe pertinente şi concludente, şi anume: procesul- verbal cu privire la contravenţie din 19.04.2026; informație privind înregistrarea apelului telefonic din 19.04.2026, denunț depus de Sîrbu Elena din 19.04.2026, rezultatul testului Drager, proces-verbal de audiere a martorului Sîrbu Elena, explicațiile lui Sîrbu Igor, fototabel, copia ordinului de restricţie de urgenţă din 18.04.2026.

Respectiv instanţa reţine că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanţă, iar în cadrul şedinţei de judecată s-a constatat cu certitudine ca fiind emis în privinţa lui Sîrbu Igor, ordinul de restricţie de urgenţă din 18.04.2026, prin care ultimul a fost obligat să părăsească locuinţa, să nu se apropie de victimă, să nu comunice cu ultima, etc., acesta nu s-a conformat cerinţelor ordinului respectiv şi la 18.04.2026 a fost constatat că, se deplasa pe str mun. Bălți, str. ***** nr. *****, adică locul de aflare a victimei.

Astfel, la calificarea acţiunilor contravenientului instanţa i-a în considerare prevederile art. 121 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, potrivit căreia, în caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanţelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente, organul de poliţie este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă în privinţa agresorului pentru înlăturarea situaţiei de criză şi, concomitent, întreprinde acţiunile necesare de constatare a comiterii infracţiunii de violenţă în familie. Ordinul de restricţie de urgenţă se eliberează pentru o perioadă de

până la 10 zile şi se pune îndată în aplicare, agresorul şi victima (în cazul copiilor - reprezentantul legal al victimei) fiind informaţi despre restricţiile aplicate, drepturile şi obligaţiile care le revin şi despre răspunderea pentru neexecutarea cerinţelor ordinului de restricţie. Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordinul de restricţie de urgenţă se exercită de către angajaţii postului sau ai sectorului de poliţie din localitate în modul prevăzut de lege. Agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricţie de urgenţă în instanţa de judecată în condiţiile contenciosului administrativ. Depunerea cererii nu suspendă acţiunea ordinului de restricţie. Victima are dreptul, în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, să solicite, în condiţiile legii, eliberarea ordonanţei de protecţie. Acţiunea ordinului de restricţie de urgenţă, în acest caz, se prelungeşte de drept şi încetează odată cu punerea în aplicare a măsurilor de protecţie stabilite de judecată.

La fel, conform art.152 alin. (6) din Legea citată, refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă/ordonanţei de protecţie atrage răspundere conform legii.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Sîrbu Igor în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Deci, instanţa consideră că vinovăţia contravenientului Sîrbu Igor în comiterea contravenţiei incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente şi concludente prezentate şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată de către agentul constatator, iar acţiunile ultimului corect au fost încadrate conform prevederilor art. 318^1 Cod contravenţional - neexecutarea intenţionată a cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 din Codul contravenţional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, data și timpul săvârșirii contravenției, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator.

Instanța reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, or, analizând minuțios actul contestat, instanța constată că, la redactarea procesului – verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a acordat o deplină eficiență prevederilor art.443 și art.445 Cod contravențional, consemnând în cuprinsul actului contestat toate circumstanțele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, iar alegațiile contestatarului sunt neîntemeiate.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

La caz, instanţa consideră imposibilă aplicarea în privinţa lui Sîrbu Igor a pedepsei sub formă de arest contravenţional, deoarece potrivit prevederilor art. 38 Cod contravenţional arestul contravenţional este o sancţiune contravenţională excepţională şi se aplică de regulă pentru săvârşirea unei fapte care ameninţă sau pune în pericol real sănătatea ori integritatea corporală a persoanei, din care considerente instanţa consideră că pedeapsa lui Sîrbu Igor urmează a fi stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, care va fi una echitabilă şi rezonabilă pentru cele comise.

Prin urmare, se constată că cea mai adecvată sancţiune prin raportare la scopul urmărit de art. 2 Cod contravenţional este cea a aplicării în privinţa contravenientului a sancţiunii contravenţionale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsă ce se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficienţă principiilor enunţate în art. 2 Cod contravenţional, şi anume, apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării contravenientului, ţinând cont de personalitatea celui vinovat, luând în consideraţie caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Sîrbu Igor urmează să fie stabilită în formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 45 ore.

În conformitate cu prevederile art. 318^1, 458, 460, 462 ale Codului contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat Sîrbu Igor, de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318^1 Cod Contravenţional şi în baza acestei legi se stabileşte acestuia sancţiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 45 (patruzeci şi cinci) ore.

Controlul executării pedepsei urmează a fi asigurat de Biroul de Probaţiune Bălţi.

Se explică lui Sîrbu Igor, că, potrivit prevederilor art. 37 alin. (6) Cod contravențional, în caz de eschivare de la executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Lina Popescu**